

ledte Pensionærerne. Men jeg tror, at den højtærede Landbrugsminister herved kom til at argumentere ganske i den Retning, som jeg ønsker, idet han nemlig indrømmede, at man ikke selv kan farve Margarinen ensartet og forsvarligt, men at dette maa ske i Forretningerne, thi det staaar jo Konen frit for, medens Manden er paa Arbejde, at blande Farve i Margarin, og Pensionatsfruen staaar vel heller ikke og blander Farvestof i Margarin i Pensionærernes Paasyn. Den højtærede Landbrugsminister har saaledes indrømmet, at man ikke i private Hjem paa en god og hensigtsmæssig Maade kan farve Margarin, og ej heller blande Smør i den.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Ja, det er jo ganske rigtigt, som det ærede Medlem (Harald Jensen) siger, at det staaar Konen frit for at farve Margarin hjemme; men naar hun gør det, er hun udsat for, at Manden finder Farveflasken, og det er hun ikke, naar hun faar Margarin ude i den Skikkelse, hun ønsker.

Stilling: Jeg vil give den højtærede Minister Ret i, at det, han siger der, kan passere; men ellers slutter jeg mig til min ærede Kollega for 9de Kreds (Harald Jensen) i, at det af mange andre Grunde end den, der er fremhævet af den højtærede Minister, er ønskeligt, at faa Farvebestemmelsen noget ændret. Den højtærede Minister talte om det gode Forhold mellem Mand og Kone, som man kunde forrykke ved, at Manden fik at vide, at han spiste Margarine i Stedet for Smør. Jeg kender en Mand, der vilde sværge paa, at han aldrig har smagt Margarine, og saa har han ikke spist andet i de sidste 10 Aar. Hvorfor forstyrre saadant et godt Forhold? Noget lignende gælder for Pensionaterne. Men der er særlig et Forhold med Hensyn til Landbruget, som jeg vil nævne. Jeg kender adskillige Landbrugere, som ere meget irriterede over disse Farvebestemmelser, fordi de derved ikke ere i Stand til at undgaa, at Folkene sige, at det er ærgerligt, at de skulle spise Margarine, idet de jo vide, at det gode danske Smør er solgt. Jeg synes, at det kunde ogsaa have Betydning at faa dette Forhold forbedret. Det er af et tidligere Medlem i denne Sal udtalt, at vi ved at spise Margarine og sælge vort Smør vilde kunne afholde alle Udgifterne til vort Forsvarsvæsen, Københavns Befæstning o. s. v. Naar en Sag har saa stor Betydning, synes jeg, den højtærede Minister maatte kunne strække sig

lidt med Hensyn til Farvebestemmelserne, og det vil jeg derfor henstille.

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Jeg synes, at Folk skulle have Lov til at spise Smør, hvis de have Lyst til det, og til at spise Margarine, hvis de have Lyst til det, men vi skulle gennem Lovgivningen drage Omsorg for, at Folk vide, hvad det er, de spise. Det synes jeg, det er vor Opgave at sørge for.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.

Derefter foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Opførelse af Tjenesteboliger for Statsbanernes Personale.

(Første Behandling findes i Tidenden, Sp. 1218 fig.)

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Paragraffer samt Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Paragraffer (se Tillæg C. Sp. 459) samt dets Overgang til 3die Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om en Telegrafbygning i København.

(Lovforslaget findes i Tillæg C., Sp. 457.)

Sagen sattes under Forhandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Svend Høgsbro): Udgangspunktet for det foreliggende Lovforslag er jo det, at Telegrafvæsenet her i København i høj Grad trænger til bedre Lokaler at virke i end